

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Katarzyna Gajewska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie **K. Ś.**

obwinionego z art. 87 § 1 k.w.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 17 maja 2023 r.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Myśliborzu

z dnia 19 maja 2022 r., sygn. akt II W 296/22,

**1. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w.
postępowanie w sprawie umarza;**

2. kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

K. Ś. został ukarany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 19 maja 2022 r., sygn. akt II W 296/22, za to, że w dniu 20 stycznia 2022 r. około godz. 23:00 w D., na ul. [...], będąc w stanie po spożyciu alkoholu 0,20 mg/l, kierował po drodze publicznej samochodem osobowym marki P. o numerze rej. [...], tj. za czyn z art. 87 § 1 k.w.,

Za czy ten Sąd wymierzył ukaranemu, na podstawie art. 87 § 1 k.w., karę 2000 zł grzywny, na podstawie art. 87 § 3 k.w. orzekając obok niej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku.

Wyrok ten, wobec braku sprzeciwu stron, uprawomocnił się z dniem 15 czerwca 2022 r.

Prokurator Generalny wniósł w dniu 31 marca 2023 r. kasację od powyższego orzeczenia. Zaskarżył je w całości na korzyść ukaranego i zarzucił rażące naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w., polegające na wydaniu przez Sąd Rejonowy w Myśliborzu w dniu 19 maja 2022 r., w sprawie o sygn. akt II W 296/22, wyroku nakazowego wobec obwinionego K. Ś., który to wyrok uprawomocnił się w dniu 15 czerwca 2022 r., pomimo to, iż postępowanie co do tego samego czynu tego obwinionego zostało już wcześniej zakończone prawomocnym od dnia 5 maja 2022 r. wyrokiem nakazowym z dnia 5 kwietnia 2022 r. tego samego Sądu wydanym w sprawie o sygn. akt II W 125/22 - co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, określoną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w.

Podnosząc powyższe, Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania w niniejszej sprawie, mając na uwadze treść art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, toteż podlega rozpoznaniu i uwzględnieniu na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że zaskarżonym wyrokiem nakazowym K. Ś. został ukarany ponownie za ten sam czyn, za który ukarano go sześć tygodni wcześniej wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Myśliborzu, wydanym w tym samym składzie, w dniu 5 kwietnia 2022 r., prawomocnym od dnia 5 maja 2022 r. Tym samym, w obu wyrokach nakazowych Sądu Rejonowego w Myśliborzu rozstrzygnięto o odpowiedzialności K. Ś. za ten sam czyn, popełniony przez niego w dniu 20 stycznia 2022 r., a wyczerpujący dyspozycję art. 87 § 1 k.w. Ponieważ orzeczenie z dnia 19 maja 2022 r., sygn. akt II W 296/22, zostało wydane i uprawomocniło się później, dotknięte jest bezwzględną przyczyną odwoławczą w postaci *res iudicata*, określoną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. Pociąga to za sobą konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku.

Na skutek niedopatrzenia Sądu Rejonowego w Myśliborzu doszło nie tylko do wydania dwóch rozstrzygnięć co do tego samego czynu, wobec tego samego obwinionego, lecz również do wymierzenia mu kary w drugim postępowaniu, zakończonym zaskarżonym wyrokiem, poniżej dolnego progu ustawowego zagrożenia. Przypisane obwinionemu wykroczenie z art. 87 § 1 k.w. zagrożone jest karą aresztu lub grzywny nie niższej niż 2500 zł, podczas gdy Sąd ukarał go grzywną w wysokości 2000 zł. Błąd ten nie ma wprawdzie wpływu na rozstrzygnięcie postępowania kasacyjnego – z uwagi na wystąpienie w sprawie bezwzględnej przesłanki odwoławczej - ale jako rażący domagał się wyakcentowania.

Ponieważ zaskarżony wyrok został uchylony z uwagi na wystąpienie negatywnej przesłanki procesowej z art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w., zasadnym było umorzenie postępowania w niniejszej sprawie, na podstawie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w.

O kosztach postępowania w sprawie rozstrzygnięto zgodnie z art. 119 § 2 pkt. 1 k.p.w.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[f.n]